

Norsk Lovtidende.

Udgiven efter offentlig Foranstaltning

ifølge Lov af 1ste April 1876.

N°. 6.

Udgivet 21de Februar.

1894.

Kongelig Resolution

af 17de Februar.

17 Febr.

1. I Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Lille-Elvedalens Herred, Hedemarkens Amt, under 30te Oktober 1893 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred.

2. Hans Kongelige Høihed Kronprindsregentens Resolution af 23de Marts 1881, ved hvilken Rjbstadspolitilovgivningens almindelige Bestemmelser om Gadeorden og Rolighedsforstyrrelse m. B. blev gjort gjældende for Lille-Elvedalens Herred, ophæves fra den Dag af, da ovennævnte Politivedtægter træder i Kraft.

De stadfæstede Politivedtægter er saalydende:

§ 1. Paa offentlig Bei (hvorunder i denne Vedtægt er indbefattet enhver Bei eller Udkomst, der er aaben for almen Færdsel) maa Oplob eller Sammenstimlen af Folt eller Slagsmaal, Skrigen eller anden larmende, voldsom eller fornærmelig Udfærd, hørved den offentlige Orden forstyrres, den Vejfarende forulempes, eller Færdselen hemmes, ikke finde Sted.

§ 2. Uden fyldestgjørende Grund maa ingen banke paa anden Mands Port, Dør eller Vindu eller i eller udenfor anden Mands Bolig foretage andre Handlinger, hvorved Beboerne forstyrres eller skræmmes.

§ 3. Ved Mineringsarbejder saavel som ved Omgang med Skydebaaben paa eller i Nærheden af offentlig Bei eller i Nærheden af bebøet Hus maa tilbørlig Forsigtighed iagttages.

§ 4. Uvorden Kjørsel eller Riden paa offentlig Bei maa ikke finde Sted.

§ 5. Vidste eller glubste Hunde, der har for Vane at forulempe Menneffer eller Heste ved at gje ad dem eller fare mod dem, skal Eieren være forpligtet til at forsyne med Mundkurv eller,

17 Febr. hvis Politiet finder det fornødent, holde dem bundne. Ingen maa hidse en Hund paa Nogen eller undlade at holde sin Hund tilbage, naar den i hans Paasyn anfalder nogen.

§ 6. Enhver, der ernærer sig ved Beværtning med Spise- eller Drikkevarer, skal saavidt det staar til ham, sørge for, at der i de dertil benyttede Lokaler intet forefalder, som strider mod Orden eller Sømmelighed.

§ 7. Ingen maa paa offentligt Beværtningssted gjøre sig skyldig i voldsom eller støiende Udsærd, hvorved andre Gæster, Værten, dennes Familie eller Tjenere fortrædiges eller andre af Husets Beboere eller Omboende forstyrres, ei heller i andre Maader vise en uanstændig eller forargelig Opførsel.

§ 8. Offentlige Beværtnings- og Forlystelsessteder skal holdes lukkede fra Kl. 10 Aften før Sønd- og Helligdage og til Kl. 5 Eftermiddag paa disse Dage og ellers fra Kl. 12 Aften til 6 Morgen, og maa i denne Tid ingen Beværtning finde Sted og ingen Gæster indlades eller opholde sig paa deslige Steder. Denne Bestemmelse skal ikke være til Hinder for Beværtning af Reisende i Hoteller eller Gæstgivergaarde i den nævnte Del af Døgnet.

Ved Forstrifterne i denne § gjøres ingen Forandring i de om Tiden for Salg af Brændevin samt Udsjænkning af Brændevin, Ol og Vin ifølge Lovgivningen gjældende Bestemmelser.

§ 9. Offentlig Sammenkomst til Afholdelse af Dans eller anden Lystighed maa ikke finde Sted uden forudgaaende Anmeldelse til Lensmanden, som kan paabyde dens Ophør Kl. 10 Aften.

§ 10. Overtrædelse af nærværende Vedtægter paatales af det Offentlige som Politisag og bliver, saafremt Tilfældet ikke gaar ind under noget strengere Straffebud, at anse med Bøder fra to til otte Hundrede Kroner, der tilfalder Herredsskassen.

17 Febr.

Kongelig Resolution

af 17de Februar.

I Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsforsyrelsen for Søndre Mordals Herred, Kristians Amt, under 28de November 1893, fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred, saalydende:

§ 1. Paa offentlig Bei (hvorunder i denne Vedtægt er indbefattet enhver Bei eller Afdomst, der er aaben for almindelig Færdsel) maa Oplob eller Sammenstimlen af Folt eller Slagsmaal, Strigen eller anden larmende, voldsom eller fornærmelig Udsærd,

hvoreb den offentlige Orden forstyrres, den Reisfærende forulempes, 17 Febr. Belansthændigheden fræntes eller Færdsefen hemmes, ikke finde Sted.

§ 2. Uden skyldstgjorende Grund maa ingen banke paa anden Mand's Port, Dør eller Vindu eller i eller udenfor anden Mand's Bolig foretage andre Handlinger, hvoreb Beboerne forstyrres eller stræmmes.

§ 3. Ved Mineringsarbeider saavel som ved Omgang med Skydevaaben paa eller i Nærheden af offentlig Bei eller i Nærheden af beboet Hus maa tilbørlig Forsigtighed iagttages.

§ 4. Uvoren Kjørsel eller Riden paa offentlig Bei maa ikke finde Sted. Paa Vinterføre skal de Kjørende anbringe Bjælder eller Klokke paa sine Heste, forsaavidt Kjøring foregaar paa Hovedvei eller rodelagt Bygdevei. Kjørefarl, som har mere end en forspændt Hest, skal udvise saadan Forsigtighed, at Færdsefen ikke derved i nogen Maade hindres eller besværliggjøres.

§ 5. Enhver, der ernærer sig ved Beværtning med Spise eller Drickvarer, enten dette drives som Hovednæring eller Vinæring, skal, saavidt det staar til ham, sørge for, at der i de dertil benyttede Lokaler intet foresalder, som strider mod god Orden eller Sammelighed.

§ 6. Ingen maa paa offentlig Beværtningssted gjøre sig styldig i voldsom eller støiende Adfærd, hvoreb andre Gæster, Barten, dennes Familie eller Tjenere fortrædages eller andre af Huset's Beboere eller Omboende forstyrres, ei heller i andre Maader vise en uanstændig eller forargelig Opførsel.

§ 7. Offentlige Beværtningssteder og Forlystelsessteder skal holdes lukkede fra Kl. 9 Aften for Søn- og Helligdage og til Kl. 5 Eftermiddag paa disse Dage og ellers fra Kl. 11 Aften til Kl. 5 Morgen, og maa i denne Tid ingen Beværtning finde Sted og ingen Gæster indlades eller opholde sig paa deslige Steder. Denne Bestemmelse skal ikke være til Hinder for Beværtning af Reisfærende og Reisfærende i Hoteller, Gæstgivergaarde, eller paa almindelige Hvilesteder i den nævnte Del af Døgnet. Ved Forstrifterne i denne § gjøres ingen Forandring i de om Tiden for Salg af Brændevin samt Udskjænkning af Brændevin, Ol og Vin ifølge Lovgivningen gjældende Bestemmelser.

§ 8. Offentlig Sammenkomst til Afholdelse af Dans eller anden Lustighed maa ikke finde Sted uden forudgaaet Anmeldelse til Lensmanden, som kan paabyde dens Ophør Kl. 10 Aften. Politiet kan dog undtagelsesvis forbyde saadanne Sammenkomster, hvor det har Erfaring for, at der vil ske Brud paa Orden og Sædelighed.

§ 9. Det skal være forbudt Bjørnetræffere at gaa med Bjørne gennem Distriktet. Med Driven af Kreaturer langs Veien maa tilbørlig Forsigtighed iagttages.

§ 10. Overtrædelse af nærværende Vedtægter paatales af det

- 17 Febr. Offentlige som Politisag og bliver, saafremt Tilfældet ikke gaar ind under noget strengere Straffebud, at anse med Bøder fra to Kroner til otte Hundrede Kroner, der tilfalder Herredskassen.

17 Febr.

Kongelig Resolution

af 17de Februar.

1. I Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadsfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Vvanger Herred, Søndre Bergenhus Amt, under 6te Januar 1894 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred.
2. Den Kongelige Resolution af 22de Januar 1883, ved hvilken Kjøbstadspolitilovgivningens almindelige Bestemmelser om Gadevorden og Røglighedsforstyrrelse m. v. blev gjort gjældende for Vvanger Thinglag med flere Herreder, ophæves, forsaavidt Vvanger Herred angaar, fra den Dag af, da ovennævnte Politivedtægter træder i Kraft.

De stadfæstede Politivedtægter er saalydende:

§ 1. Paa offentlig Bei (hvorunder i denne Vedtægt er indbefattet enhver Bei eller Adkomst, der er aaben for almindelig Færdsel) maa Dpløb eller Sammenstimlen af Folk eller Slagsmaal, Skrigen eller anden larmende, voldsom eller fornærmelig Adfærd, hvorved den offentlige Orden forstyrres, den Vejfarende forulempes eller Færdselen hemmes, ikke finde Sted.

§ 2. Uden fyldestgørende Grund maa ingen banke paa anden Mands Port, Dør eller Vindu eller i eller udenfor anden Mands Bolig foretage andre Handlinger, hvorved Beboerne forstyrres eller stræmmes.

§ 3. Ved Mineringsarbejder saavel som ved Omgang med Stydebaaben paa eller i Nærheden af offentlig Bei eller i Nærheden af beboet Hus maa tilbørlig Forsigtighed iagttages.

§ 4. Uvorden Kjørsel eller Riden paa offentlig Bei maa ikke finde Sted.

§ 5. Enhver, der ernærer sig ved Beværtning med Spise eller Drikkevarer, skal, saavidt det staar til ham, sørge for, at der i de dertil benyttede Lokaler Intet foreskalder, som strider mod Orden eller Sømmelighed.

§ 6. Ingen maa paa offentligt Beværtningsteds gøre sig skyldig i voldsom eller støiende Adfærd, hvorved andre Gjæster, Værten, dennes Familie eller Tjenere fortrædiges eller andre af Huset's Beboere eller Omboende forstyrres, ei heller i andre Maader vise en uanstændig eller forargelig Opførsel.

§ 7. Offentlige Beværtnings- og Forlystelsesssteder skal holdes lukkede fra Kl. 10 Aften for Sønd- og Helligdage og til Kl. 5 Eftermiddag paa disse Dage og ellers fra Kl. 12 Aften til Kl. 6 Morgen, og maa i denne Tid ingen Beværtning finde Sted og ingen Gjæster indlades eller opholde sig paa deslige Steder. Denne Bestemmelse skal ikke være til Hinder for Beværtning af Rejsende i Hoteller eller Gjæstgivergaarde i den nævnte Del af Døgnet.

Ved Forstrifterne i denne § gjøres ingen Forandring i de om Tiden for Salg af Brændevin samt Udskjænkning af Brændevin, Ol og Vin ifølge Lovgivningen gjældende Bestemmelser.

§ 8. Offentlig Sammentkomst til Afholdelse af Dans eller anden Lystighed maa ikke finde Sted uden forudgaaende Anmeldelse til Lensmanden, som kan paabyde dens Ophor Kl. 10 Aften.

§ 9. Overtrædelse af nærværende Vedtægter paatales af det Offentlige som Politisag og bliver, saafremt Tilfældet ikke gaar ind under noget strengere Straffebud, at anse med Bøder fra to til otte Hundrede Kroner, der tilfalder Herredskassen.

Kongelig Resolution

af 17de Februar.

17 Febr.

I Medhold af Lov om Fredning af Lax og Søørret af 20de Juni 1891 § 3 fastsættes som gjældende indtil Videre følgende Regler for Behandlingen i den ugentlige Fredningstid af Redskaber og Indretninger, der anvendes til Fangst af Lax og Søørret, herunder ikke indbefattet Krogredskaber:

I. A. Alle bundne Redskaber, som enten under Brugen er i Bevægelse saasom Rastenoter (Vad) — være sig almindelige eller saafaldte fastgjorte — og Drivgarn, eller som er beregnede paa, at Fisken fanges ved at sætte sig fast i Maskerne, saasom Sættegarn og Kroggarn, skal i sin Helhed optages af Vandet og bringes paa Land.

B. Med Hensyn til andre stillestaaende Redskaber skal der, forsaavidt Redskabet ikke i sin Helhed optages af Vandet og bringes paa Land, forholde som følger:

1. I Rilenoter og lignende, ikke nedensfor særlig nævnte Redskaber skal Indgangen stænges derved, at den saakaldte „Tunge“ (i: den bagerste Rile paa Notens Landside) lægges ud til Notens modstaaende (ydre) Væg og fastgøres i denne Stilling. Derpaa løses Ledningsgarnet (Lavgarnet, Skygarnet, Jorgarnet) fra Land og lægges

17 Febr.

lige ind til og strækkes langs Notens Landside og fastgøres til Noten saavel ved Storstangen som ved Notens forreste Spids („Snyten“) eller, om Ledningsgarnet ikke naar saa langt, saa nær denne som muligt. Om ønskes, kan derefter den Del af Ledningsgarnet, som saaledes bliver liggende mellem Storstangen og Notspidsen (Snyten) ved Hjælp af et i Retning mod Vand fastgjort Tang, eller et Par saadanne, hales stramt, saa at Ledningsgarnet ikke ligger klods ind paa Notvæggen. Er Ledningsgarnet saa langt, at det naar længere end til Notspidsen, kan den overstydende Del af samme belægges efter Behag. I Stedet for at behandles paa den her foreskrevne Maade kan Ledningsgarnet, om ønskes, helt optages og bringes paa Land.

2. I Laxeværp (Siddenot, Flaatenot, Siljenot) og lignende Redstaber skal selve Noten i sin Helhed optages og bringes paa Land. Det samme gjælder Ledningsgarn, der fra Noten maatte være anbragt i Retning indover mod Land, Holme eller Skær.

3. I Bundgarn, med eller uden Ruse, og lignende til nedrammede Pæle fæstede Fangstindretninger i Søen, saasom Laxeruser og Ringruser, skal Fangegarnets Indgangsaaabning („Ledet“) afstanges, hvorhos der ved eller nær Forbindelsespunktet mellem nævnte Garn og Ledningsgarnet (Nagarnet, Vandgarnet) skal tilveiebringes en Aabning af mindst 3 Meters Bredde, der naar fra Vandfladen til Bunden. Er Ledningsgarnet mere end 100 Meter langt, skal en anden lignende Aabning anbringes omtrent midt paa Ledningsgarnet.

4. I de i Nisjerelven (Nidelven ved Arendal) brugelige Rusefisker skal Ringen og Rusen optages af Vandet og ophænges paa de til Indretningen hørende Pæle og Stænger. Er Ledningsgarnet (Skjgarnet, Vandgarnet) mere end 50 Meter langt, skal der derhos enten omtrent midt paa samme anbringes en fra Vandfladen til Bunden naaende Aabning af mindst 3 Meters Bredde, eller dets yderste Del skal løstes op over Vandet og ophænges paa de til Indretningen hørende Pæle i saadan Vængde, at den gjenstaende Del af Ledningsgarnet ikke overstiger 50 Meter.

5. I de i Laagen brugelige Gvje- eller Flaadefisker skal saavel selve Fangegarnet (Sækken) som Ledningsgarnet (Vandgarnet) i sin Helhed optages af Vandet.

6. I andre i Elv anbragte, af bundet Materiale bestaaende Fiskeindretninger, der er forsynede med Ledningsgarn og særskilt Fangerum, skal Ledningsgarnet i sin Helhed op-

tages og bringes paa Land, forsaavidt det ikke for den 17 Febr. væsentligste Del er fæstet til nedrammede Pæle. Er dette Tilfældet, skal der mellem Jangerummet og Ledningsgarnet tilveiebringes en Abning af mindst 3 Meters Bredde, som naar fra Vandsladen til Bunden, og hvis Ledningsgarnet er mere end 50 Meter langt, skal en lignende Abning derhos anbringes omtrent midt paa Ledningsgarnet. I ethvert Tilfælde skal derhos Indgangen til Jangerummet affrænges.

7. Teiner, Rjær (Kar) og andre Jangstindretninger, der er anbragte saaledes, at Fisken ved Fos eller anden Hindring er berøvet Udgang til at komme videre, skal være affrængte saaledes, at Fisk ikke kan komme ind i samme.

8. I de saakaldte Mæler i Hellefos i Drammenselven skal der i Indretningens øvre Ende omtrent midt for Indgangen være en Abning af mindst 60 cm. Høide og 40 cm. Bredde, hvis nederste Kant naar ned til Mælens Gulv.

9. I Elver skal enten Vandet affrænges fra Indretningen og ved dette Stængsel anbringes en Abning i Ledningsgjærdet, hvorigjennem Vandet ledes ud i Elven, eller der skal aabnes en Luge i Indretningens Bund, saaledes anbragt og af saadan Størrelse, at alt i Indretningen indstrømmende Vand undviger derigjennem, og saaledes at Fisken gennem denne kommer ud i Elven.

10. I andre end de under No. 7, 8 og 9 nævnte Teiner, Rjær (Kar) og lignende Indretninger af stibt Materiale skal enten Sidevæggene i den saakaldte Kålv (i den file- eller tegleformige Indgang) lægges ind til Sidevæggene i selve Jangstindretningen, eller Kålv helt optages eller, forsaavidt Indretningen i sin nedre Ende er over 1,50 Meter høi indvendig, opløstes mindst 75 cm. over dennes Gulv.

Derhos skal der i Indretningens forreste mod Strømmen vendende Ende (Bryftet) være en fri Abning af mindst 40 cm. Bredde, som naar fra Indretningens Bund til dens Overkant, dog saa, at Abningens Høide over Bunden ikke behøver at overstige 50 cm. Er Indretningen i sin forreste Ende over 1,50 Meter bred, skal Abningens Bredde være mindst 50 cm.

11. Forsaavidt saadant ikke paatræves af Hensyn til andre berettigede Interesser, maa i de under No. 8 og 9 nævnte Tilfælde den gennem Fiskeindretningen løbende Vandmasse ikke ved Foranstaltninger af Fiskeriets Eier eller Bruger forøges eller formindstes saaledes, at Fiskens Gang gennem Indretningen vanskeliggjøres.

17. Febr.

C. Ved alle under Litr. A. og B nævnte Redskaber og Indretninger skal der, forsaavidt ikke det hele Redskab med tilhørende Fæstigheder optages og bringes paa Land, i Fredningstiden anbringes paa Indretningen eller nogen af de gjenstaaende Fæstigheder som Tegn paa, at foranstaaende Forskrifter er iagttagne, et Mærke bestaaende af en hvidmalet, firkantet Plade af stivt Materiale, der besæstes til den øvre Ende af en opretstaaende Stang. For Redskaber paa Søen skal Stangens Høide være mindst 1 Meter og Pladen — der fæstes saaledes, at den kan svinge for Vinden — være mindst 25 cm. bred og 20 cm. høi. For Redskaber i Vasdrag skal Stangen være mindst en halv Meter høi og Pladen — der fæstes ubevægelig til Stangen saaledes, at dens Længderetning falder omtrent sammen med Elveløbets — mindst 20 cm. bred og 15 cm. høi.

Naar Redskabet staar til Gangst, skal Mærket ikke være opstillet.

D. Forsaavidt Storm, Søgang, Strøm, Vandflom eller andre Naturhindringer ved Ugefredningens Indtræden maatte gjøre det umuligt, selv med Anvendelse af en efter Omstændighederne rimelig Forøgelse af Mandstabet, uden Fare for dette at efterkomme foranstaaende Regler i sin Helhed, skal den Del af Arbeidet, som ikke strax lader sig iværksætte, udføres, saasnart nævnte Hindring — inden Fredningstidens Udlob — ophører; dog behøver saadant ikke at foretages i Tiden fra Lørdag Aften Kl. 8 til Søndag Aften Kl. 6.

II. Departementet for det Indre bemyndiges til herefter at fastsætte de i den ovennævnte § 3 i Lov om Fredning af Lag og Søvrret omhandlede Forskrifter.

Udgiver: E. R. Bækmann.